

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5C/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614203403
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4614203403.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci navrhovateľov v 2/rade: B. X., Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX Z. - J. XX, občan SR, v 3/rade: V. X., Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX Z. - J. XX, občan SR, v 4/rade: I. V. J.. X., Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX L.A. Z. Z. XXX, občan SR, v 5/rade : B. X., Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX Z. - J. XX, občan SR, v 6/rade: Ing. F. O. , J.. X. , Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX Z. - J. XXX, občan SR, v 7/rade: V. Q., Z.. XX.XX.XXXX, B.W. XXX XX Z. Q. XXX, občan SR, v 8/rade: F. Q. , Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX Z. Q. XXX, občan SR, v 9/rade: mal. F. Q., Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX Z. Q. XXX, občan SR, zast. opatrovníkmi B. X., Z.. XX.XX.XXXX T. D. X., Z.. XX.XX.XXXX, obaja bytom XXX XX Z. - J. XX, všetci navrhovatelia právne zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Ján Lacko, advokát so sídlom Bojnická cesta 28/5, 972 17 Kaniaňka proti odporcom v 1/rade: P. P., Z.. XX.XX.XXXX, B. Z.B. XXXX/XX, XXX XX K., občan SR, právne zastúpený: JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát so sídlom Advokátskej kancelárie Jarmočná 2264/3, 927 01 Šaľa, v 2/rade: Allianz- Slovenská poisťovňa, a.s. , so sídlom Dostojevského rad 4 , 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o ochranu osobnosti, o priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

Odporca v 1/rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 2/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
odporca v 2/rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 2/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,

odporca v 1/rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 3/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
odporca v 2/rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 3/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,

odporca v 1/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 4/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
odporca v 2/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 4/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,

odporca v 1/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 5/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
odporca v 2/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 5/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,

odporca v 1/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 6/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur , do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
odporca v 2/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 6/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur , do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,

odporca v 1/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 7/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 16.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
odporca v 2/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 7/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 16.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,

odporca v 1/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 8/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 16.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
odporca v 2/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 8/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 16.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,

odporca v 1/rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 9/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 25.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
odporca v 2/rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 9/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 25.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu.

Odporca v 1/ rade je p o v i n n ý zaplatiť do účtárne tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 2.910 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
odporca v 2/ rade je p o v i n n ý zaplatiť do účtárne tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 2.910 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku,
s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu.

O náhrade trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia pôvodne v 1/ až 9/rade sa podaným návrhom proti odporcom v 1/ a 2/rade domáhali náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Návrh zdôvodnili tým, že dňa 25.4.2012 v čase o 11,15 hod došlo na ceste I. triedy č. 50 v km 160,8 pri obci Nitrianske Sučany k dopravnej nehode, ktorá sa stala tak, že odporca v 1/rade ako prevádzkovateľ a zároveň vodič vozidla jazdiaci s osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot 206, EČ: K. XXX B. po ceste I/50 v smere na Prievidzu pri obci Nitrianske Sučany, na rovnom úseku cesty prešiel do ľavej časti vozovky, do ľavého jazdného pruhu a to v čase, keď oproti po ľavom jazdnom pruhu prichádzalo oproti idúce osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Polo, EČ: X. XXX C., ktoré viedla vodička A. Q., následkom čoho došlo k čelnej zrážke medzi oboma vozidlami. Pri tejto dopravnej nehode došlo aj k usmrteniu spolujazdkyne M. X., ktorá zomrela na mieste dopravnej nehody aj k usmrteniu vodičky, ktorá zomrela po prevoze do nemocnice v Bojniciach o 12,55hod. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.7.2013 sp. zn. 3T/305/2012, právoplatný 23.10.2013 bol odporca v 1/rade uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa §-u 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s §138 písm. h) Trestného zákona. Navrhovateľ v 1/rade je otcom neb. A. Q. a manželom neb. M. X., navrhovatelia v 2/ až 6/rade sú deti neb. M. X. a súrodencami A. Q.. Navrhovatelia v 7/ až 9/rade sú deťmi neb. A. Q.. Odporca v 1/rade sa dopustil porušenia právnych predpisov a to §9 ods.1 a §137 ods.1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a tým sa dopustil aj neoprávneného zásahu do práva na život a telesnú integritu ich blízkych príbuzných, A. Q. T. M. X., ktorým spôsobil neodstrániteľnú a absolútnu ujmu - smrť a zároveň sa dopustil aj neoprávneného zásahu do práva na ochranu navrhovateľov ako čiastkového práva na ochranu osobnosti. Právo na ochranu osobnosti navrhovateľov bolo porušené protiprávnym zásahom odporcu v 1/rade, ktorý ako prevádzkovateľ motorového vozidla svojou nedbanlivosťou zapríčinil uvedenú dopravnú nehodu, ktorej nepriaznivé následky sú v podstate nereparovateľné. Medzi navrhovateľmi a nebohými blízkymi príbuznými existovali silné sociálne, morálne, citové a kultúrne putá vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života. Z nečakanej smrti ich príbuzných prežívajú nielen pocity úzkosti, smútku zúfalstva a šoku, ale navždy stratili možnosť viesť s nimi súkromný a rodinný život a sú odo dňa ich smrti ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s ich najbližšími rodinnými príslušníkmi. Odporca v 1/rade svojou nedbanlivosťou im spôsobil nenapraviteľnú citovú ujmu a jeho konaním došlo k nenávratnej deštrukcii medziľudských väzieb tvoriacich základ a rámec ich súkromného života . Vo vzťahu k navrhovateľom v 7/až 9/radesú tragické dôsledky dopravnej nehody o to intenzívnejšie, že sa stali úplnými sirotami, pretože dňa 22.3.2008 im zomrel aj otec F. Q. na rakovinu a ich neb. matka a stará matka boli ich najbližšími príbuznými, ktorí sa o nich starali a zabezpečovali im výchovu a opateru. Aj keď

sú si vedomí, že hmotná satisfakcia nemôže úplne odčiniť dopad tragickej udalosti, ktorá bola dôsledkom protiprávneho konania odporcu v 1/rade a ktorá zanechala v ich živote trvalé následky, domáhajú sa z titulu neoprávneného zásahu do ich osobnosti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to navrhovateľ v 1/rade vo výške 20.000 eur, navrhovateľa v 2/až 6/rade každý vo výške 18.000 eur, navrhovateľa v 7/a 8/rade vo výške 30.000 eur a navrhovateľ v 9/rade vo výške 50.000 eur. Voči odporcovi v 1/rade si tento nárok uplatňujú ako voči prevádzkovateľovi motorového vozidla, ktorého zodpovednosť je daná v zmysle § 427 a nasl. OZ za použitia analógie podľa § 853 OZ. Voči odporcovi v 2/rade si náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uplatňujú v zmysle §-u 823 OZ v spojení s § 15 a §4 ods. 2 Zák. č. 3814/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Navrhovateľa poukázali na čl. 3 ods. 1 Smernice 72/166/ EHS zo dňa 24.4.1972 a čl.1 Smernice č. 90/232/EHS zo dňa 14.5.1990 a na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 24.10.2013 sp.zn .C-22-/12

Odporca v 1/rade v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že nerozporuje skutočnosti uvádzané navrhovateľmi v návrhu a teda priebeh udalostí, ktoré boli prejednané v uvedenom trestnom konaní, nesúhlasí s výškou navrhovateľmi uplatňovanej nemajetkovej ujmy a poukazuje na to, že tento nárok navrhovateľov nie je dostatočne určitý a náležite špecifikovaný. Odporca v 1/rade odovzdal všetky podklady odporcovi v 2/rade, teda jeho zmluvnému partnerovi.

Odporca v 2/rade v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že nie je im zrejmé, čím mala byť znížená dôstojnosť alebo vážnosť navrhovateľov v spoločnosti, smrť blízkej osoby má rôzne účinky ale rozhodne nie tie, ktoré sú uvedené v § 13 ods. 2 OZ. Odporca v 2/rade namieta svoju pasívnu legitimitáciu, nie je im zrejmé, pokiaľ sa poisťovňa nemá za čo ospravedlniť navrhovateľom, keďže nie je na to legitimovaná, z akého dôvodu by mala byť legitimovaná na zaplatenie náhrady v peniazoch. Vnútroštátna úprava pri povinnom zmluvnom poistení nemajetkovú ujmu do poistného krytia nezahrnula, súčasný právny stav odškodnenie nemajetkovej ujmy z povinného zmluvného poistenia nepripúšťa, čo by malo byť pre súd záväzné. Odškodňovacie právo nie je vec európskeho, ale národného práva, rozsah náhrady škody sa v zásade spravuje vnútroštátnym právom. Občiansky zákonník v príslušných ustanoveniach upravujúcich náhradu škody upravuje len 2 nároky nemajetkovej povahy - bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Náhrada nemajetkovej ujmy titulom zásahu do osobnostných práv v zmysle § 11 a 13 OZ je vyčlenená samostatne a nemá vo vzťahu k náhrade škody ani subsidiárny vzťah.

Pôvodne navrhovateľ v 1/rade na pojednávaní uviedol, že jemu sa veľmi po dopravnej nehode zhoršil zdravotný stav, musí užívať tabletky na srdce, predtým tabletky na srdce neužíval. S ním býva syn V. a dcéra B. X.. Smrťou manželky sa zhoršili ich pomery, zhoršil sa mu zdravotný stav, aj príjmy sa znížili, manželka bola na dôchodku a poberala dôchodok 280 eur. Boli manželia s nebohú asi 40 rokov. Po dopravnej nehode už nie je taká súdržnosť rodiny ako bola. Bolo to zrazu a stále majú z toho stresy. Predtým častejšie stretávali, teraz to už nie je to čo bolo, pretože nemá to kto organizovať. Aj keď sa stretnú, už to nie je také ako predtým. Nebohej dcére A. chodili pomáhať, keďže sa starala sama o 3 deti, oni jej pomáhali najmä v záhrade, teraz sa musí všetko kupovať.

Navrhovateľ v 2/rade na pojednávaní uviedol, že pre nich je to obrovská strata, lebo život sa už nevráti, tento ich návrh je jednou z foriem, ktorú možno žiadať ako zadosťučinenie. Po smrti sestry A. on je poručníkom malol. navrhovateľa v 9/rade, takže sa snažia zabezpečiť ho. So sestrou spoločne aj podnikal vo finančnom sektore, stretávali sa denne, s maminou, keďže sa pred 5 rokmi presťahoval späť do Nitricy, sa tiež vydávali denne po celom dni, keď prišiel vyčerpaný, tak išiel rovno za matkou. Stačil mu jej úsmev. Každý deň na nich spomínajú, on chodí denne aj 2-3krát okolo miesta, kde sa stala dopravná nehoda. Myslia na to stále, prečo sa to takto stalo. Chodí s navrhovateľom v 9/rade na ÚPSVaR k psychologičke. Myslel si, že čas všetko spraví, ale má pocit, že čím ďalej, tým je to horšie. Prvý rok po dopravnej nehode bol veľmi hektický, muselo sa veľa vecí vybaviť a boli dva pohreby. Mali ďalšie úmrtia v rámci rodiny, ktoré boli potrebné zabezpečiť. Teraz ako sa to ustálilo, tak ešte viac prichádzajú myšlienky na nebohého. Pred dopravnou nehodou sa stretávali skoro každú nedeľu celá rodina u rodičov, nebohá sestra A. tá chodila pravidelne každú nedeľu, tam riešili všetky ich meniny, narodeniny, výročia. So sestrou sa stretával v práci, "kopali jeden za druhého" nonstop. Bolo to o vzájomnej pomoci, keď nemohol jeden z rodiny, tak išiel druhý. Nebohá stará matka bola dobráčisko, takže mala veľmi pozitívny vplyv na deti neb. Kataríny, deti trávili prázdniny u starej matky aj voľné chvíle a stará matka pomáhala sestre s výchovou detí. Aj sa s nimi učila. Starala sa o nich všetkých a ešte aj o svoju matku. Keď zomrela ich matka, tak stará matka išla do domova dôchodcov a tam potom

za 4 mesiace zomrela. Stará matka, keď ju začala opatrovať ich matka, tak zrazu ožila, zlepšil sa jej zdravotný stav, prešla aj o palici, hoci predtým ležala, predtým stále chcela umierať a zrazu sa mala lepšie a lepšie. Malol. Martin - navrhovateľ v 9/rade krátko po nehode bol zverený Miroslave Humajovej, jeho sestre z dôvodu, aby sa urýchlil proces v rámci papierovania na úrade práce. Sestra mala malol. v poručníctve do augusta 2012, medzitým začali my vybavovať všetky papiere a od augusta 2012 je on s manželkou poručníkom. Majú jednu dcéru a fungovali v zabehnutom režime, neboli na to pripravení, bolo to zo dňa na deň, navrhovateľ v 9/rade zostal zrazu bez oboch rodičov, bolo treba vytvoriť pre neho podmienky, prispôsobiť sa. Určite to nebol ideálny stav pre neho a manželku, pretože skoro rok riešil len záležitosti rodiny a nie ich s manželkou. Málo času trávili s manželkou, ideálny rok to nebol 2012. U Martina, pokiaľ ide o jeho študijné výsledky, nejaké zakolísania v škole boli, to prekonal. Myslí si, že vychádzajú dobre. Najhoršie so smrťou matky a sestry sa vyrovnal myslí si, že otec aj sestra Blanka, ktorí žili v spoločnej domácnosti s ich matkou. Ostatní majú svoje rodiny a brat Vladimír je odcestovaný, takže asi oni dvaja. V rodine mali ďalšie úmrtia ich stará mama z otcovej strany zomrela, ale to bolo ešte pred dopravnou nehodou a otcov brat po dopravnej nehode a potom aj ich stará mama z matkovej strany.

Navrhovateľ v 3/rade na pojednávaní uviedol, že je to pre neho veľká strata, lebo on s mamou bol každý deň a so sestrou viackrát počas týždňa, v nedeľu sa pravidelne stretávali celá rodina, všetko prakticky robili spolu, či už okolo domu alebo sa niekam išlo. Bol z toho psychicky zrútený, dlhšie nepracoval, lebo sa nevedel z toho dostať a prakticky týmto sa rozbila celá rodina, nie sú také stretávky, zavolajú si, ale nie je to také, ako keď žila matka. Rodina sa stretávala pri každých sviatkoch, meniny, narodeniny, Vianoce, chodili na túry do lesa, každú nedeľu a on bol s matkou každý deň, teraz si musí sám prať, variť, ešte šťastie, že sestra býva s nimi s otcom, bojí sa o otca, aby sa mu niečo nestalo, nezrútil sa. On aj v čase dopravnej nehody býval s rodičmi v spoločnej domácnosti. Nebohej sestre chodieval pomáhať do záhrady. Na otca dávali každý deň pozor aj keď si išiel ľahnúť, či neodpadol alebo nepadol, viac ho musí kontrolovať, stále musí byť niekto pri ňom, nemôže zostať sám, keď nie on, tak je sestra pri ňom alebo aj ostatní súrodenci, ktorí s nimi nebývajú ho chodia pozerieť. Detí neboh. Kataríny chodievali na prázdniny, pomáhali i jeho matka s úlohami, boli u nich každú nedeľu aj cez týždeň prišli pozrieť. Matka bola rada, keď po škole za ňou prišli, aj oni sa tešili. Všetky oslavy sa robili u nich doma, aby boli všetci pokope. Teraz tam už ich matka chýba, aj keď prídu ostatní súrodenci pozrieť otca. Najhoršie sa s tým vyrovnáva otec a sestra aj nebohej sestry deti. Chodili s deťmi na prechádzku alebo robili opekačku, aby nemysleli na to, že im chýba matka, resp. stará matka.

Navrhovateľka v 4/rade na pojednávaní uviedla, že je ťažko sa jej vyjadrovať, keď jej zomreli matka i sestra. Sú nábožensky založení, sú naučení tak, že si majú pomáhať. Keď je človek chorý, sa na to dá pripraviť, ale toto bolo náhle, boli spolu pred nehodou v nedeľu. Keď niečo bolo treba, vždy išli za matkou sa opýtať. Ich matka, vždy keď potrebovali postrážiť deti, bola ochotná, hoci mala dosť vnúčeniec, to stretávanie bolo pravidelne, či nedele, soboty, snažili sa všetci, celé rodiny tam chodili. Čokoľvek čo nevedeli napr. do záhrady, ona im vždy poradila. Nebohá sestra bola staršia od nej, oni mali auto, tak jej pomohli zaviezť, keď bolo treba niekam. Po nehode ako táto situácia ovplyvnila v bežnom spoločenskom osobnom živote- do práce musíte chodiť tak či tak, v osobnom živote veľmi ju to ovplyvnilo, lebo vždy si aspoň zavolali čo potrebovali. Oni boli zvyknutí všetko spolu robiť, boli v jednej dedine, často sa navštevovali. Nebohej Kataríne pomáhali ich rodičia tak, že kedy sa mohli, tak sa sestra s deťmi zastavila u ich rodičov, finančne aj morálne ju rodičia podporovali.

Navrhovateľka v 5/rade na pojednávaní uviedla, že bývala s matkou aj otcom v jednej domácnosti, stačilo, keď prišla domov, jej úsmev, mala sa s kým porozprávať, s otcom je to iné ako s matkou. S nebohú sestrou sa stretávali denne. Všetko robili spolu, celá rodina chodila k nim, už to nie je také ako predtým. Robievajú oslavy, ale už to je menej ako kedysi, už sa nestretávajú každú nedeľu, väčšinou už len na sviatky. Ona sa so smrťou matky aj sestry vyrovnávala sama. Do dopravnej nehody sa starala o domácnosť matka, keď zomrela, tak to prevzala ona, takže z roboty šla do druhej roboty. Nemá sa o koho oprieť, musí sa ponáhľať z práce, predtým bývala dlhšie, ale je tam otec, ktorý ju potrebuje. Pred dopravnou nehodou sa vždy porozprávali všetci štyria aj s nebohú matkou, teraz je to úplne iné. Už nie sú vysmiati ako to bolo predtým a nemajú dobrú náladu. Stále im pripomína niečo smrť ich matky a sestry, snažia sa aj o zábavu, ale vždy to nejde. Pokiaľ ide o deti nebohej sestry, pred dopravnou nehodou im ich matka a zrazu zostali bez starej matky a bez matky, takže to je veľmi ťažké.

Navrhovateľka v 6/rade na pojednávaní uviedla, že návrh podávali ako také zadostučinenie, čas im nevráti. U nich po dopravnej nehode bývali obe dcéry nebohej sestry na striedačku, takže je to zásah aj

do ich rodiny. Matka aj sestra boli jej najbližšie osoby. So sestrou si volali dvakrát do týždňa a u matky bola pred nehodou každý deň, pretože si adoptovali syna, a keď prišiel zo škôlky, tak šla k matke, aby jej s ním pomohla. Aj stará matka, teda jej, tá tiež bola rada, keď tam bolo nejaké dieťa, tešila sa z prítomnosti detí. Oni majú adoptované dve deti a jej teraz končila materská dovolenka, avšak sa nemohla zamestnať, pretože nemá kam dať deti. Predtým pracovala v stavebnej firme, kde chodievala na týždňovky, takže to nepripadá do úvahy. Nebohá sestra, tá mala voľnejšiu pracovnú dobu, keďže robila finančné poradenstvo, ale jej sa to inak nedá. Momentálne je evidovaná na úrade práce. Pred dopravnou nehodou v nedelu sa pravidelne stretávali celá rodina, ona tam bola každý deň. Po nehode sa aj chceli stretávať, ale všetko im to v rodičovskom dome pripomína. Oni riešili adopciu na ÚPSVaR, takže boli dôveryhodné osoby, nemuseli ich preverovať. Po vzájomnom rozhovore sa po nehode starali o navrhovateľa v 9/rade malol. Martina, a to bolo pár týždňov, potom išiel bývať k bratovi, ktorý si vybavil všetky potrebné záležitosti. Martin bol vtedy 15 ročný, o nehode sa nebavili, snažili sa rozptyľovať jeho pozornosť na niečo iné. Je to ťažké pre nich a určite aj pre deti alebo jej sestry Kataríny. Nebohá sestra Katarína s deťmi bývali v spoločnom dvore so švagrinou a so svokrou, ktorá zomrela ešte pred dopravnou nehodou, ale tam tie vzťahy boli viac menej na úrovni tolerovania sa, preto aj pri každom probléme išla nebohá sestra s manželom k ich rodine. Po dopravnej nehode najstaršia dcéra alebo jej Kataríny išla na Aljašku, druhá dcéra bola u nich a syn Martin bol u brata. Otvorene sa s deťmi o nehode nerozprávali, snažili sa vyhýbať tejto téme, deti ťažšie nadväzovali kontakty, každý sa uzatváral do seba.

Navrhovateľka v 7/rade na pojednávaní uviedla, že už v roku 2008 zomrel jej otec na rakovinu a vtedy to bolo také, že ona, najstarší súrodenec, sa zhostila emočnej podpory mladších súrodencov s tým, že stále bola pri nich mama ako ich rodič a živiteľ. Po dvoch rokoch, ako sa ako tak dali dokopy, že to bolo v norme a v roku 2012 prišli o starú matku aj o matku a všetky tie rodičovské povinnosti v podstate prevzala ona. V tom čase študovala v Brne magisterské štúdium, ktoré prerušila, nakoľko prvoradé jej boli rodinné vzťahy. Tiež v tom roku zomrela otcova mama aj matkina stará mama, všetky väzby matky boli vlastne kompletne prerušené. V súčasnej dobe je nezamestnaná, ale na budúci rok by chcela dokončiť štúdium. Teraz, keď je tu, tak býva u matkinej sestry, kde býva aj jej sestra Michaela. Oni predtým boli všetci súrodenci spolu a po nehode Martin je u uja, ktorý je síce v tej istej dedine, ale už to nie je ono. Snaží sa byť aj s bratom Martinom každý druhý deň, aj cez víkendy a so sestrou je cez víkendy, keď príde zo školy.

Pred nehodou boli u starej mamy každý víkend, cez sviatky a rodinné udalosti boli spolu, bola to emočná podpora na sviatky aj finančná podpora z jej strany. Z matkinej strany bola rodina súdržnejšia ako zo strany otcovej, práve preto sa aj rozhodli byť u matkiných súrodencov po nehode. Ona má veľmi dobrý vzťah s Miroslavou Humajovou, sestrou jej matky, táto jej veľmi pomohla po jej smrti, s ňou sa mohla veľa rozprávať. Najviac zasiahla nehoda smrť jej matky najmladšieho súrodence, teda brata Martina, ale aj sestru Michaelu, ju to taktiež zasiahlo, lebo stratiť matku je hrozné, ale zobrala na seba povinnosť voči súrodencom, aby to oni tak ťažko nepocítovali. Z matkinej strany so všetkými jej súrodencami majú veľmi dobré vzťahy a s rodinou z otcovej strany sa to ešte viac oddialilo tie ich vzťahy. Nevie si predstaviť, že by nemali súrodencov z matkinej strany. Je to pre nich veľká pomoc byť s nimi. Stará mama chodila k nim, oni u nej trávili celé víkendy. Pre nich, pre celú rodinu bola veľmi dôležitá stará matka, bola príkladom toho, ako by mala rodina fungovať. Po smrti otca zostala matka ako jediný živiteľ rodiny a ako matka zomrela, mali sirotské dôchodky, čo nepostačuje samozrejme na vyžitie. Takže ona sa snažila aj finančne podporovať súrodencov. Tlmočila a prekladala a cez leto som odišla pracovať do USA vo fabrike s lososmi. Matka pracovala vo výskumnom ústave v Prievidzi a potom robila finančnú poradkyňu. Nevie aký mala príjem. Bratovi Martinovi sa zhoršil prospech, nemá motiváciu, sestra sa veľmi snaží, sú kresťanskí založení, aj ona sa veľmi snažila, ale rozhodla sa.

Navrhovateľka v 8/rade na pojednávaní uviedla, že ona chodila k starej matke na prázdniny každé leto do jej 15 rokov. Zo strany starej matky z otcovej strany neboli dobré vzťahy lebo boli taký svojskí, nechceli tam tráviť leto, takže pre nich bolo výhodou, že môžu tráviť prázdniny u nebohej starkej. Pred nehodou už chodila na VŠ a vždy sa zastavila u starkej a odchádzala od nej s plnou taškou jedla, čo bola aj veľká pomoc pre ich matku, pretože bola s nimi sama po smrti otca. Teraz jej tá pomoc veľmi chýba, prišla o mamu. Nevie, či nejaké slová stačia na to, aby vyjadrila ako sa cíti. Otec bol chorý, mal rakovinu, videli, ako postupne odchádza od nich, ale toto bolo náhle z minúty na minútu, ona sa učila v Banskej Bystrici na skúšku, bolo to pre ňu také nepochopiteľné, že ešte deň pred nehodou volala s matkou a potom, keď sa to stalo, že keď sa vráti, tak ona tam nebude. V Banskej Bystrici má priateľov, je tam pastoračné centrum, ktorí jej veľmi pomáhali a stáli pri nej. Študuje posledný rok VŠ, a keď príde na víkend, tak je

u navrhovateľky v 6/rade aj z dôvodu, aby bola bližšie k bratovi, navrhovateľovi v 9/rade, pretože doma jej to všetko pripomína. Tam, kde bývali pred dopravnou nehodou, chodia málo za švagrinou alebo jej matku, snaží sa chodiť za starým otcom aj cez týždeň aj v nedeľu. Nehoda sa stala, keď bola v 2.ročníku VŠ a potom išla do tretieho ročníka, kde ju čakala bakalárska práca, nemala sa s kým radiť, komu povedať, čo jej povedal školiť a tak. Mala vodičský preukaz po maturite, ale neodvážila sa šoférovať, taktiež brat Martin bol u krstného- navrhovateľa v 2/rade, takže ich to tiež rozdelilo, lebo bol v inej dedine ako ona. Narušilo to ich súrodenecké vzťahy, nemohli byť stále spolu. Častejšie zostávala v Banskej Bystrici, väčšinou si iba volajú. Veronika sa uzatvorila do seba, snaží sa im nahradiť ich matku, brat bol v období puberty, a zrazu sa musel stať chlapom v domácnosti. S Veronikou sú stále v kontakte aspoň mailom. Nebohá stará matka vedela, že zo strany otcovej rodiny to nie je ideálne a nemohla očakávať nejakú pomoc. Ona im hneď dala obed, keď prišli, finančne im pomáhala, všetko im dala, čo mala.

Maloletý navrhovateľ v 9/rade na pojednávaní uviedol, že si myslí, že je to ťažké pre všetkých po psychickej aj finančnej stránke, prerušili sa stretnutia u starých rodičov, ktoré mali pred nehodou. V súčasnosti ide do 4. ročníka na Gymnázium v Novákoch, bude maturovať. On navštívil psychologičku na Úrade práce v Prievidzi, ale tam bol asi dvakrát. Snaží sa so smrťou matky aj starej matky sám vyrovnáť. Po dopravnej nehode sa rozdelili, keďže on býva inde ako sestry, vzťahy sa odlúčili od seba. Cez školský rok je veľmi málo so sestrami, keďže študuje aj ony. Stretávajú sa v dome starých rodičov, teraz najmä len cez oslavy alebo sviatky. Dobré si rozumie so sestrami, aj Braňom- navrhovateľom v 2/rade, keďže s ním býva aj s celou rodinou. Udalosť zasiahla jeho študijné výsledky, celkovo v psychike človeka to zmení veľa, v spoločenskom živote je to ťažké prekonať. Došlo k narušeniu súrodeneckých vzťahov, keďže sa presťahoval do vedľajšej obce. Sestra teraz pracuje v Amerike, nemôže sa s ňou teda stretávať. Vyrastal v inej obci, kde mal kamarátov a tu musel začať odznova. Viac chodí do obce kde vyrastal, tam má svojich starých známych. Stará matka chodila k nim, pomáhala im, oni k nej chodili na prázdniny, na návštevy, bola u nej dobrá atmosféra, keď im zomrel otec. Od nej to bola dosť veľká pomoc.

Právny zástupca odporcu v 1/rade na pojednávaní uviedol, že o vzniku nemajetkovej ujmy a zásahu do práv navrhovateľov nie je spor, chce sa však pripojiť k argumentácii navrhovateľov v časti pasívnej legitimácie odporcu v 2/rade a navrhol, aby súd v prípade, že návrhu vyhovie, zaviazal odporcu v 2/rade tento nárok navrhovateľov uspokojiť.

Zástupca odporcu v 2/rade na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiavajú ich vyjadrenia z 5.5.2014 s tým, že zastávajú, pokiaľ ide o pasívnu legitimáciu, odlišné stanovisko ako aj PZ navrhovateľov a PZ odporcu v 1/rade, ktorý odporca v 1/rade celú dopravnú nehodu a tragédiu spôsobil. Odkazuje na to vyjadrenie s poukazom, že právna úprava povinného zmluvného poistenia (ďalej len PZP) nemajetková ujmu, ktorá nie je zahrnutá do oddielu náhrady škôd podľa OZ v zmysle § 442 a nasl., nie je poistením krytá, preto by prípadný prísudok mal znášať odporca v 1/rade. Vysvetlili to podrobne v ich vyjadrení, skutočne aj po prelomovom stanovisku súdneho dvora v podstate sú rozpory s výkladom ich záveru a naďalej môžu doložiť okrem rozsudkov, ktoré doložili aktuálny rozsudok z júla 2014 č. k. 6C/1/2013 OS Žiar nad Hronom zo dňa 3.6.2014. Toto rozhodnutie dáva za pravdu ich stanovisku, že eurokonformný výklad nie je možné uplatňovať bezhranične, ale v zmysle judikatúry Súdného dvora vo veci Domingéz a rade ďalších, nie je možné vykladať vnútroštátne právo kontra legem. Pokiaľ nemajetkové ujmy v zmysle § 11 a nasl. Občiansky zákonník nezahrňuje pod škody a zároveň zákon o PZP ho nemenuje ako taxatívne uvedené nároky, ktoré sú poistením kryté, nie je možné vykladať tento zákon tak, že to proste kryté je. Z uvedených dôvodov po vypočítaní navrhovateľov im skutočne nie je zrejmé, ako to súd posúdi, či v zmysle § 13 ods.2 OZ došlo k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti navrhovateľov v spoločnosti a akým spôsobom určí, či im patrí náhrada a ak áno v akej výške. Jednoznačne však majú za to, že vzniklo akési osobnostné puto medzi navrhovateľmi a vinníkom dopravnej nehody, keď navrhovatelia primárne navrhujú, aby sa práve jemu nejakým spôsobom priťažilo a aby on zaplatil prípadnú ujmu, ktorú im súd prizná.

Svedkyňa Ingrid Pančová, teta navrhovateľov v 7/ až 9/rade, nebohá ich matka bola sestrou jej manželky, na pojednávaní uviedla, že rodina navrhovateľov bola veľmi súdržná, často sa stretávali, chodili každú nedeľu k starým rodičom a samozrejme na oslavy. Po dopravnej nehode sa to zmenilo. K starému otcovi už nechodia, keď tak veľmi málo, celé sa to rozpadlo. S Veronikou - navrhovateľkou v 7/rade sa stretávajú, tá ich chodí navštevovať. Martin býva u nich a takisto aj Michaela chodí na víkendy zo školy. Myslí si, že po nehode to všetkých rozdelilo, myslí si, že súrodenci majú vyrastať spolu. Po dopravnej

nehode, prvý rok nemal manžel ani čas na nich, lebo stále vybavoval nejaké papiere po nehode. Oni mali svoju rodinu a pribudol im zrazu ďalší člen rodiny, majú dcéru, ktorá by ho mala volať bratranec a vlastne žije s ním a teda je viac jej bratom. Aj po finančnej stránke to zasiahlo ich rodinu, samozrejme treba platiť školské výdavky. Martinovi to roztrhlo jeho priateľstvá s kamarátmi, za ktorými najskôr chodieval častejšie. Myslí si, že doteraz má tých priateľov, ktorých mal pred dopravnou nehodou. Pokiaľ ide o jeho prospech, má ho priemerný, sledujú jeho učenie, keď k nim prišiel, tak nemal veľmi dobrý prospech, teraz je to už lepšie. Musia ho kontrolovať, či sa učí, tak ako ich deti kontroluje. Martin je tichý chlapec, obáva sa toho, že keď bude musieť fungovať sám ako to na neho bude vplývať. Prvé Vianoce po nehode boli všetci traja súrodenci spolu, ale potom si Martin vybral, že bude bývať u nich. Udržiava kontakty so sestrami.

Svedok Vladislav Humaj, manžel Ing. Miroslavy Humajovej, ktorej matka bola jeho svokra a nebohá Katarína bola jeho švagriná na pojednávaní uviedol, že jeho manželka Miroslava chodila za svojou matkou, dá sa povedať že každý deň, škôlka bola pár metrov od domu, kde bývala jej matka. Stará matka pomáhala jeho manželke s výchovou detí, majú dvoch adoptovaných chlapcov. Oni sa pravidelne stretávali cez víkendy. Po dopravnej nehode manželke chýba opora, ktorú mala vo svojej matke, pretože on pracuje na ZUŠ v Novákoch a pracuje od poobedia do večera, takže jej nemá veľmi s deťmi kto pomáhať, tak ako to bolo predtým. Oni bývajú v rodinnom dome so starým otcom a taktiež s nimi bývajú Veronika a Michaela Sládkayove, takže sú trochu obmedzovaní, resp. takto by to mohli pociťovať Veronika s Michaelou, keďže predtým bývali vo svojej domácnosti. Mirka to znáša hrdinsky, jej otec je taká tvrdšia nátura, nedá to na seba znať, ale dosť ho to zmenilo, zhoršil sa mu zdravotný stav, teraz bol dvakrát hospitalizovaný. Čo sa týka manželkiných súrodencov, jeden brat je ženatý, malol. Martin žije u nich, najstaršia sestra má svoju rodinu, dvaja ďalší súrodenci sú zatiaľ slobodní. Myslí si, že najťažšie to možno znáša starý otec, odzrkadľuje sa to asi na jeho zdravotnom stave a takisto malol. Martin, ktorý bol v puberte. Veronika- navrhovateľka v 7/rade zastúpila matku aj otca a Michaela- navrhovateľka v 8/rade študuje. Celá rodina si pomáhala, mužské práce zastupovali súrodenci alebo jeho svokor, stará matka chcela pomáhať a pomáhala vo všetkom. Keď mali chvíľu zvereného malol. Martina, nenarušilo im to život po finančnej stránke, oni v tej dobe riešili adopciu druhého chlapca. Malol. Martin sa cítil doma tam, kde predtým býval. Mal tam svojich kamarátov, mal tam väzby. Bol u nich pár týždňov, v tom čase mal zhoršený prospech, ale myslí si, že v súčasnej dobe sa to dostalo do normálu. Súrodenci- navrhovatelia v 7/ až 9/rade majú dobrý súrodenecký vzťah, snažia sa byť spolu.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 5C/96/2014 -194 zo dňa 22.10.2014 tak, že :

Konanie o návrhu navrhovateľa v 1/rade zastavuje.

Odporcovia v 1/a 2/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi v 2/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovia v 1/a 2/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi v 3/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovia v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke v 4/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovia v 1/ a 2/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke v 5/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovia v 1/ a 2/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke v 6/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovia v 1/a 2/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke v 7/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 16.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovia v 1/a 2/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke v 8/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 16.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovia v 1/a 2/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi v 9/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 25.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku návrh navrhovateľov v 2/až 9/rade zamietajú.

Odporcovia v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť do učtarne tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 2.910 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v 2/rade odvolanie, v ktorom namietal svoju pasívnu legitímáciu.

Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 25Co/1161/2014-253 zo dňa 30.11.2015 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, v časti uloženia povinnosti odporcom v prvom a druhom rade zaplatiť súdny poplatok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie .

Súd doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia odvolacieho súdu vypočutím účastníkov, hore uvedených svedkov, oboznámením s rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 3T/305/2012-281 zo dňa 9.7.2013, uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/80/2013-305 zo dňa 23.10.2013, správou UPSVR, Poistnou zmluvou zo dňa 13.10.2006 a jej dodatkami ako aj s ostatným spisovým materiálom a zistil:

Dňa 25.4.2012 v čase o 11,15 hod došlo na ceste I. triedy č.50 v km 160,8 pri obci Nitrianske Sučany k dopravnej nehode, ktorá sa stala tak, že odporca v 1/rade ako prevádzkovateľ a zároveň vodič vozidla jazdiaci s osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot 206, EČ: TO011 BM po ceste I/50 v smere na Prievidzu pri obci Nitrianske Sučany, na rovnom úseku cesty prešiel do ľavej časti vozovky, do ľavého jazdného pruhu a to v čase, keď oproti po ľavom jazdnom pruhu prichádzalo oproti idúce osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Polo, EČ: PD 773 CO, ktoré viedla vodička Katarína Sládkayová, následkom čoho došlo k čelnej zrážke medzi oboma vozidlami . Pri tejto dopravnej nehode došlo aj k usmrteniu spolujazdkyne Elvíry Pančovej, ktorá zomrela na mieste dopravnej nehody aj k usmrteniu vodičky , ktorá zomrela po prevoze do nemocnice v Bojniciach o 12,55 hod.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.7.2013 sp. zn. 3T/305/2012, právoplatný 23.10.2013 bol odporca v 1/rade uznaný vinným, že dňa 25.4.2012 v čase o 11,50 hod viedol po ceste I/50 smerom z obce Horné Vestenice do Prievidze osobné motorové vozidlo zn. Peugeot, evidenčné číslo TO-011BM, kde v km 160,8 pri obci Nitrianske Sučany, okres Prievidza, na rovnom úseku cesty, z dôvodu nevenovania sa vedeniu motorového vozidla, prešiel s ním do protismeru, kde sa čelne zrazil s oproti idúcim motorovým vozidlom zn. VW Polo, evidenčné číslo PD 773 CO, ktoré viedla ako vodička Katarína Sládkayová, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), § 9 ods. 1, § 137 ods. 2 písm. k) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, následkom čoho Katarína Sládkayová a jej spolujazdkyňa Elvíra Pančová utrpeli ťažké zranenia, na následky ktorých dňa 25.4.2012 zomreli, teda inému z nebanlivosti spôsobil smrť, závažnejším spôsobom konania-porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa §-u 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno h) Trestného zákona (ďalej len TZ) a za to sa odsudzuje podľa §-u 149 ods.2 Trestného zákona s použitím § 36 ods. 1 TZ , § 38 ods. 3 TZ k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 3 mesiace nepodmienečne, podľa § 61 ods.1, 2 TZ s použitím § 36 ods. 1 TZ, § 38 ods. 3 TZ k trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 roky a 6 mesiacov.

Z Úmrtného listu na čl. 14 spisu vyplýva, že neb. Michal Sládkay, nar. 9.2.1955 zomrel dňa 22.3.2008. Z Poistnej zmluvy (návrh č. 9940986875) - č. 801 690 0246 uzavretej dňa 13.10.2006 medzi odporcom v 1/rade ako poisteným a odporcom v 2/rade ako poisťovateľom v znení jej dodatkov vyplýva, že bola uzavretá poistná zmluva - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - PEUGEOT 207 SPORT, e. č. TO-011BM - so začiatkom poistenia 13.10.2006.

Z Lekárskej správy MUDr. Daniely Mazanovej - všeobecnej lekárky pre dospelých zo dňa 10.9.2014 vyplýva, že navrhovateľ v 1/rade: Ladislav Pančo je v jej starostlivosti od 1.1.2010, v auguste 2011 pri odbere krvi boli zistené patologické výsledky a následne nariadená liečba. Po smrti manželky Elvíry Pančovej a dcéry Kataríny, ktoré zahynuli pri dopravnej nehode dňa 25.4.2012, sa podľa jej pozorovania zhoršil hlavne jeho psychický stav. Pri návštevách v ambulancii bol uzavretejší, menej komunikatívny, jeho psychické rozpoloženie malo vplyv na zhoršenie jeho zdravotného stavu s nutnosťou pravidelnej medicíny a dispenzarizácie u ďalších odborných lekárov. Dňa 19.8.2014 pri návšteve internistky MUDr. Motúsovej mu bola diagnostikovaná porucha srdcového rytmu a pridanie nových liekov. V dňoch 25.8.2014-5.9.2014 bol hospitalizovaný na geriatrickom oddelení v Nemocnici v Bojniciach pre zhoršenie zdravotného stavu. Jej pacientkami boli aj nebohá manželka a dcéra, môže potvrdiť, že manželstvo bolo fungujúce na vzťahy nenarušené, ich strata ho hlboko zasiahla.

Z Informácie Úradu práve, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odboru sociálnych vecí a rodiny zo dňa 10.9.2014 vyplýva, že Martin Sládkay -navrhovateľ v 9/rade, nar. 27.3.1997 sa zúčastnil pohovorov na referáte poradensko-psychologických služieb úradu v termínoch 14.8.2013 a 21.7.2014 spolu s Branislavom Pančom. Účelom pohovoru bolo poskytnutie poradenstva v oblasti výchovy, starostlivosti a napĺňania potrieb dieťaťa v náhradnej starostlivosti.

Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Slovenská republika podľa čl. I. ods.2 Ústavy uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Prednosť pred zákonmi majú medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (čl. 7 ods. 5 Ústavy). Slovenská republika je zmluvnou stranou Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ZO 4.11.1950, majúceho ako mnohostranná medzinárodná zmluva status analogický s ústavnými zákonmi.

Podľa čl. 8 ods.1 Dohovoru má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa §-u 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa §-u 152 ods. 4 Ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou.

Obsah práva na ochranu osobnosti, upravený v § 11 Občianskeho zákonníka nadväzuje na komplex ústavou a medzinárodnými zmluvami zakotveného základu právnej úpravy všeobecného osobnostného práva, konkretizujúc ho. Zo znenia §-u 11 OZ vyplýva, že do rámca všeobecnej úpravy ochrany osobnosti patrí aj právo na súkromie. Obsah práva na súkromný život, ktorý je chránený, interpretoval v niektorých svojich rozhodnutiach, aplikujúc čl. 8 ods.1 Dohovoru, Európsky súd pre ľudské práva, podľa názoru tohto súdu by bolo príliš reštriktívnym limitovať tento pojem na "vnútorný kruh", v ktorom môže jedinec žiť svoj vlastný život podľa svojich predstáv a úplne z neho vylúčiť svet do tohto kruhu nezahrnutý. Rešpektovanie súkromného života musí taktiež zahŕňať do určitej miery aj právo vytvárať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľudskými bytosťami (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Niemitz versus Nemecko zo 16.12.1992).

Predpokladom zodpovednosti a vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa §-u 13 Občianskeho zákonníka je existencia neoprávneného zásahu objektívne spôsobilého nemajetkovú ujmu vyvolať a príčinnej súvislosti medzi takýmto zásahom a jeho protiprávnosťou.

Podľa §-u 13 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov so práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť, v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa §-u 15 Občianskeho zákonníka, Po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom. Ide o osobitné originárne právo taxatívne uvedených osôb na ochranu práv inej, už zomrelej fyzickej osoby (napr. právo na ochranu jej cti, mena, telesných pozostatkov, pokiaľ sú individualizovateľné , a pod.).

Podľa §-u 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa §-u 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

Podľa §-u 853 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa §-u 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa §-u 427 ods.1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Na základe doplneného dokazovania v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľov v 2/až 9/rade je dôvodný.

Proti rozsudku č.k.5C/96/2014 -194 zo dňa 22.10.2014 v časti proti výroku, ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľov zamietol, odvolanie podané nebolo a odvolací súd zrušil uvedený rozsudok súdu prvého stupňa uznesením č. k. 25Co/1161/2014-253 zo dňa 30.11.2015 iba v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti uloženia povinnosti odporcom v prvom a druhom rade zaplatiť súdny poplatok, preto výrok o zamietnutí zvyšku návrhu navrhovateľov v 2/až 9/rade nadobudol právoplatnosť.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.7.2013 sp.zn.3T/305/2012, právoplatný 23.10.2013 bol odporca v 1/rade uznaný vinným, že dňa 25.4.2012 v čase o 11,50 hod viedol po ceste I/50 smerom z obce Horné Vestenice do Prievidze osobné motorové vozidlo zn. Peugeot, evidenčné číslo TO 011 BM, kde v km 160,8 pri obci Nitrianske Sučany, okres Prievidza, na rovnom úseku cesty, z dôvodu nevenovania sa vedeniu motorového vozidla, prešiel s ním do protismeru, kde sa čelne zrazil s oproti idúcim motorovým vozidlom zn. VW Polo, evidenčné číslo PD 773 CO, ktoré viedla ako vodička Katarína Sládkayová, čím porušil ustanovenie § 4 ods.1 písm. c), § 9 ods. 1, § 137 ods. 2 písm. k) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, následkom čoho Katarína Sládkayová a jej spolujazdkyňa Elvíra Pančová utrpeli ťažké zranenia, na následky ktorých dňa 25.4.2012 zomreli, teda inému z nebanlivosti spôsobil smrť, závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa §-u 149 ods.1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno h) Trestného zákona (ďalej len TZ) a za to sa odsudzuje podľa §-u 149 ods. 2 Trestného zákona s použitím §-u 36 ods. 1 TZ, §-u 38 ods. 3 TZ k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 3 mesiace nepodmienečne, podľa §-u 61 ods. 1, 2 TZ s použitím §-u 36 ods. 1 TZ, § 38-u ods. 3 TZ k trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 roky a 6 mesiacov.

Vzhľadom na to, že odporca v 1/rade porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, jeho konanie bolo protiprávne.

Je bez akýchkoľvek pochyb, že nečakaným, šokujúcim úmrtím Elvíry Pančovej, manželky neb. navrhovateľa v 1/rade a matky navrhovateľov v 2/až 6/rade a zároveň starej matky navrhovateľov v 7/až 9/rade a Kataríny Sládkyovej - dcéry neb. navrhovateľa v 1/rade, sestry navrhovateľov v 2/až 6/rade a zároveň matky navrhovateľov v 7/až 9/raded došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľov v 2/až 9/ rade, spočívajúceho v obmedzení ich súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa ods. 1 §-u 13 Občianskeho zákonníka nemôže byť namieste. V ods.2 citovaného zákonného ustanovenia v jeho prvej vete je použitý pojem " najmä", čo značí, že predpokladom pre priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch môže byť aj iný ako tam uvedený t.j. porovnateľný aspekt.

Vyššie popísaným protiprávnym konaním odporcu v 1/rade, ktorého dôsledkom bola smrť Elvíry Pančovej a Kataríny Sládkayovej, s následným ďalším následkom - zásahom do osobnostnej súkromnej sféry navrhovateľov v 2/až 9/rade, je bezpochyby takým z porovnateľných aspektov pre priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch, aký § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá. Následky tohto zásahu do súkromia navrhovateľov v 2/ až 9/rade sú nereparovateľné, náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá navrhovateľom v 2/ až 9/ rade vznikla môže však, poskytnutá v peniazoch, aspoň prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu, uvedené je napokon aj jej zmyslom. Čo sa týka uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu, ktorá navrhovateľom vznikla, by na ich mieste každá iná osoba považovala za ujmu objektívne závažnú. Z dokazovania vyplynulo, že dôsledky úmrtia Elvíry Pančovej, manželky neb. navrhovateľa v 1/rade a matky navrhovateľov v 2/až 6/rade a zároveň starej matky navrhovateľov v 7/ až 9/rade a Kataríny Sládkyovej - dcéry neb. navrhovateľa v 1/rade, sestry navrhovateľov v 2/až 6/rade a zároveň matky navrhovateľov v 7/ až 9/rade, sú u navrhovateľov v 2/ až 9/rade osobitne závažnou ujmov. Malol. Martinovi Sládkayovi - navrhovateľovi v 9/rade, ktorého neb. Elvíra Pančová bola starou matkou a Katarína Sládkyová bola jeho matkou, sa po ich smrti zhoršil študijný prospech, ako to vyplýva z výpovedí navrhovateľov aj svedkov Ingrid Pančovej a Vladislava Humaja. Navrhovateľ v 9/rade spolu s navrhovateľom v 2/rade Branislavom Pančom, ktorému bol spolu s jeho manželkou zverený malol.

Martin do náhradnej starostlivosti, podľa informácie Úradu práve, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odboru sociálnych vecí a rodiny sa zúčastnili pohovorov na referáte poradensko-psychologických služieb úradu v termínoch 14.8.2013 a 21.7.2014, kde účelom pohovoru bolo poskytnutie poradenstva v oblasti výchovy, starostlivosti a napĺňania potrieb dieťaťa v náhradnej starostlivosti.

Ďalej bolo preukázané výpoveďami navrhovateľov v 2/až 9/rade i svedeckými výpoveďami svedkov Ingrid Pančovej a Vladislava Humaja, že zomr. Elvíra Pančová a zomr. Katarína Sládkyová navrhovateľom v 2/ až 9/rade veľmi chýbajú. Pred dopravnou nehodou chodili navrhovatelia v 2/ až 9/ rade na návštevu každý víkend, na sviatky, narodeniny a pod. k neb. navrhovateľovi v 1/rade a neb. Elvíre Pančovej, ktorá sa snažila všetkým svojim deťom ako aj vnúčatám pomáhať, všetci navrhovatelia v 2/až 9/rade mali s neb. Elvírou Pančovou a zomr. Katarínou Sládkyovou medzi sebou veľmi dobrý vzťah, stále sa vzájomne navštevovali, pomáhali si, existovali medzi nimi silné sociálne, morálne, citové a kultúrne putá vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, po dopravnej nehode boli všetci navrhovatelia ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s ich najbližšími rodinnými príslušníkmi. Vo vzťahu k navrhovateľom v 7/až 9/rade sú tragické dôsledky dopravnej nehody o to intenzívnejšie, že smrťou ich matky, Kataríny Sládkyovej sa stali úplnými sirotami, pretože dňa 22.3.2008 im zomrel na rakovinu otec Michal Sládkay, a teda ich nebohá matka a stará matka boli ich najbližšími príbuznými, ktorí sa o nich starali a zabezpečovali im výchovu a výživu. Súrodenci - navrhovatelia v 7/až 9/rade boli po dopravnej nehode rozdelení, celá rodina sa spoločne menej navštevuje.

Strata možnosti mať citové vzťahy detí s matkou a starou matkou u navrhovateľov v 7/až 9/rade je osobitne zreteľná hodná. Navrhovatelia v 7/až 9/rade sú o možnosť rozvoja väzieb so svojou matkou a starou matkou citových, sociálnych a iných definitívne ochudobnení.

Pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu odporcu v 2/rade, Zákon o povinnom zmluvnom poistení v § 4 ods. 2 písm. a) ustanovuje, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Ďalej pojmy škoda na zdraví a náklady pri usmrtení nedefinuje. Účel zákonných ustanovení o povinnom zmluvnom poistení, to, ako majú byť vo vnútroštátnom práve zakotvené a súdmi pri jednotlivých aplikáciách vykladané, je vymedzené právom Európskej únie, najmä článkom 3 ods.1 smernice Rady 72/166/EHS zo dňa 24.4.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článkom 1 ods.1 a 2 smernice Rady 84/5/EHS zo dňa 30.12.1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a čl. 1 ods. 1 smernice Rady 90/232/EHS zo dňa 14.5.1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel.

Uvedené smernice Rady majú v zmysle rozhodovacej činnosti Európskeho súdneho dvora (ďalej len ESD) tzv. nepriamu záväznosť, čo znamená, že súd je povinný pri uplatňovaní vnútroštátneho práva vykladať vnútroštátne právo v maximálnej možnej miere vo svetle znenia a účelu predmetných smerníc na dosiahnutie smernicami sledovaného cieľa. Výkladom smerníc o rozsahu povinného zmluvného poistenia, aký má byť vnútroštátnou právnou úpravou zabezpečený sa priamo zaoberal ESD vo svojom rozsudku zo dňa 24.10.2013, Haasová C 22/12. Vo výroku uvedeného rozsudku bolo konštatované, že vnútroštátna právna úprava má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy, ak vnútroštátny poriadok právo na náhradu takéhoto nároku z dopravnej nehody poskytuje poškodeným. ESD sa zaoberal aj tým, ako je potrebné vykladať v zmysle uvedených smerníc a na ich základe prijatých vnútroštátnych predpisov, pokiaľ ide o pojem škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Medzi škody, ktoré sa musia nahraďovať v súlade s prvou až treťou smernicou patrí nemajetková ujma, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore. Keď zodpovednosť poisteného, ktorá podľa vnútroštátneho súdu v tomto prípade vyplýva z § 11 a 13 OZ, vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnou povahu, nič nenasvedčuje, že na túto zodpovednosť sa nevzťahuje vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu, na ktoré odkazujú uvedené smernice. Dôležité je posúdenie, či konkrétny nárok, upravený vnútroštátnym hmotným právom (bez ohľadu na jeho systematické zaradenie) vyplýva poškodeným z dopravnej nehody, ktorá bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla a či má občianskoprávnou povahu. Členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu uplatniteľnú podľa ich vnútroštátneho práva bola krytá v súlade s ustanoveniami citovaných smerníc. (bod 32a 33 rozhodnutia ESD vo veci Farrell, C -356/05).

Pokiaľ vnútroštátne hmotné právo (v súdenom prípade Občiansky zákonník) upravuje nárok poškodených na nemajetkovú ujmu vyplývajúcu z dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, je takýto nárok predmetom krytia povinného zmluvného poistenia.

Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/168/2009 (odlišné stanovisko JUDr. Rudolfa Čirča) "...pre účely zákona o povinnom zmluvnom poistení treba pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený úmrtím blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. Účelom poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou. Aj podľa dôvodovej správy k zákonu o PZP je usmrtenie pri dopravnej nehode najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Pokiaľ podľa ustálenej súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. (...) Preto sa vyžaduje extenzívna interpretácia pojmu škody pre účely zákona o PZP tak, že doň patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých a teda že aj táto náhrada je predmetom poistného krytia. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov totiž nemožno opomíňať ich účel a zmysel, pričom platí, že súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho smie a musí odchýliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť a pod."

Na základe hore uvedeného, do rozsahu krytia povinného zmluvného poistenia, ako to vymedzuje zákon o PZP § 4ods.2, je možné výkladom textu zákona zahrnúť aj nemajetkovú ujmu. Súdny sú tak podľa hore uvedených rozhodnutí ESD povinné pri uplatňovaní vnútroštátneho práva a najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej s cieľom vykonania požiadaviek smernice vykladať vnútroštátne právo v maximálnej možnej miere vo svetle znenia a účelu predmetnej smernice na dosiahnutie smernicou sledovaného cieľa. V súdnej veci to znamená, že súdy sú povinné Zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel vykladať "eurokonformne" t.j. spôsobom, z ktorého vyplýva, že predmetom krytia povinného zmluvného poistenia je aj nemajetková ujma, ktorá je predmetom tohto konania.

Z hore uvedených dôvodov a keď odporca v 2/rade na základe Poistky č. 8016900246 uzavretej dňa 13.10.2006 medzi odporcom v 1/rade ako poisteným a odporcom v 2/rade ako poisťovateľom, je teda odporca v 1/rade poistený u odporcu v 2/rade -ide o poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda dňa 25.4.2012, preto je aj na základe hore uvedeného odporca v 2/rade pasívne legitímovaný v danej veci.

V súvislosti s poukázaním odporcu v 2/rade na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/1458/2014 zo dňa 30.9.2015 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k.11Co/60/2014-444 zo dňa 14.4.2015, podľa odôvodnenia ktorých odporca v 2/rade resp. poisťovňa nie sú pasívne legitímovaní vo veci, súd uvádza, že takýto názor je názorom ojedinelým. Z hľadiska princípu právnej istoty podliehajú ochrane aj legitímne očakávania účastníkov konania vo vzťahu k rozhodnutiam súdov, že o ich veci bude rozhodnuté obdobne ako vo veci skutkovo a právne podobnej. S týmto legitímnym očakávaním úzko súvisí zákaz prekvapivých rozhodnutí, keď sa súdy nemôžu, bez náležitého odôvodnenia, odchýliť od doterajšej rozhodovacej praxe, pričom prvostupňový súd je viazaný aj právnym názorom odvolacieho súdu.

Čo sa týka výšky náhrady nemajetkovej ujmy, navrhovatelia v 2/až 9 /rade žiadali priznať - navrhovatelia v 2/ až 6/rade nemajetkovú ujmu v peniazoch, každý vo výške 18.000 eur, navrhovateľky v 7/rade a 8/ rade vo výške 30.000 eur, navrhovateľ v 9/rade vo výške 50.000 eur.

Vychádzajúc z ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom, neustanovuje zákon žiadne medze. Pre určenie tejto výšky náhrady nemajetkovej ujmy však § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka zakotvuje taxatívne dve kritéria: závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a ďalej veľmi široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Súd musí pritom však vychádzať vždy z čo najúplnejšieho skutkového stavu a opierať sa o preskúmateľné konkrétne hľadiská. Maximálna čiastka peňažného zadosťučinenia, ktorú môže súd priznať, je ohraničená výškou navrhovateľom požadovaného peňažného zadosťučinenia, ktorá musí byť zrejماً zo žalobného návrhu (§79ods.1OSP).

Závažnosť ujmy sa posudzuje najmä z hľadiska „odčiniteľnosti“ takéhoto zásahu, keď je jednoznačné, že smrťou blízkej osoby dôjde k neodčiniteľnej ujme a deštrukcii rodinných a vôbec interpersonálnych vzťahov, keď takýto zásah je svojou povahou trvalý a neodstrániteľný. Základom úvahy súdu v o výške nemajetkovej ujmy je zistenie takých skutočností, ktoré súdu umožnia založiť úvahu na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovaného prípadu. Súd je povinný vychádzať z úplne zisteného skutkového stavu a opierať sa o úplné a preskúmateľné hľadiská, ktorými sú predovšetkým zistená závažnosť majetkovej ujmy a zistené okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo.

Občiansky zákonník teda maximálnu ani minimálnu výšku zadosťučinenia neupravuje, upravené je iba to, že zadosťučinenie musí byť primerané, rozhodujúca je závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Zmyslom zadosťučinenia nie je byť zábezpekou, zdrojom obživy ani náhrady príjmu, logicky nemôže viesť k neprimeranému obohateniu.

Pokiaľ ide o navrhovateľov v 2/ až 6/rade, títo sú deťmi alebo Ekvíry Pančovej a zároveň súrodencami alebo Kataríny Sládkayovej a navrhovateľa v 7/ až 9/rade sú deťmi alebo Ekvíry Sládkayovej a nebohá Ekvíra Pančová bola ich starou matkou. Hore popísaným konaním odporcu v 1/rade bolo neoprávnené zasiahnuté do práva na život a telesnú integritu týchto blízkych príbuzných navrhovateľov v 2/ až 9/rade, Kataríny Sládkayovej a Ekvíry Pančovej, ktorým spôsobil neodstrániteľnú a absolútnu ujmu - smrť a zároveň sa dopustil neoprávneného zásahu do práva na ochranu súkromia navrhovateľov v 2/ až 9/rade. Právo na súkromie môže v rôznych poňatiach zahŕňať tak ochranu rodinného života, súkromie obydla, listové tajomstvo, ako aj ochranu cti, povesti a pod. Právo na súkromie fyzickej osoby zahŕňa vo svojej podstate aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s inými ľuďmi a s prihliadnutím na skutočnosť, že súčasťou súkromného života je aj rodinný život, zahŕňa vzťahy medzi blízkyimi príbuznými, ktoré prispievajú k rozvoju každej z týchto osobností. Súčasťou práva na súkromie je teda rodinný život, ktorý zahŕňa nielen sociálne, morálne a kultúrne vzťahy medzi najbližšíimi rodinnými príslušníkmi vytvárané v dobe ich spoločného spolužitia, ale aj vzťahy medzi ostanými blízkyimi príbuznými, bez ohľadu na to, či spolu trvalo žijú alebo nie. Právo na ochranu osobnosti navrhovateľov v 2/ až 9/rade bolo porušené protiprávnym zásahom odporcu v 1/rade, ktorý ako prevádzkovateľ motorového vozidla svojou nedbanlivosťou zapríčinil predmetnú dopravnú nehodu, ktorej nepriaznivé následky sú nereparovateľné. Medzi navrhovateľmi v 2/ až 9/rade a nebohými blízkyimi príbuznými existovali silné sociálne, morálne a citové väzby vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života. Z nečakanej smrti ich príbuzných prežívajú pocity úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku a navždy stratili aj možnosť viesť s nimi súkromný a rodinný život. Od ich smrti sú ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s ich najbližšíimi rodinnými príslušníkmi, odporca v 1/rade im svojou nedbalosťou spôsobil nenapraviteľnú citovú ujmu a jeho konaním došlo k nenávratnej deštrukcii medziľudských väzieb tvoriacich základ a rámec ich súkromného života. V o vzťahu k navrhovateľom v 7/ až 9/rade sú tragické dôsledky tejto dopravnej nehody o to intenzívnejšie, že smrťou ich matky Kataríny Sládkayovej sa stali úplnými sirotami, pretože im 22.3.2008 na rakovinu zomrel aj ich otec Michal Sládkay, a teda ich nebohá matka a stará matka boli ich najbližšíimi príbuznými, ktorí sa o nich starali a zabezpečovali im výživu.

Následky spôsobené protiprávnym zásahom odporcu v 1/rade nie je možné odstrániť a žiadna forma morálneho zadosťučinenia nepostačuje na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti navrhovateľov. To vyplýva z okolností prípadu a vysokej intenzity nepriaznivého následku konania odporcu v 1/rade, ktorý je nereparovateľný a vzniknutá trauma je z ich života prakticky neodstrániteľná, a preto aj doba pôsobenia nepriaznivého následku zásahu do ich osobnostných práv sa v podstate nedá časovo určiť.

Kritériom, ktorým sa súd riadil, neboli len okolnosti na strane navrhovateľov, ale aj okolnosti na strane odporcu v 1/rade, kde išlo síce o nedbalosť, ale nie konanie úmyselné.

Vychádzajúc zo všetkých zistených, navzájom sa ovplyvňujúcich faktorov a princípu spravodlivého usporiadania vzťahov účastníkov, ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd určil u navrhovateľov v 2/ až 6/rade čiastku každému 8.000 eur, navrhovateľkám v 7/ a 8/rade čiastku 16.000 eur a malol. navrhovateľovi v 9/rade sumu 25.000 eur, na zaplataenie ktorých súd zaviazal odporcov v 1/ a 2/rade, ktorí majú postavenie samostatných spoločníkov v tomto konaní, nevzniká medzi nimi pasívna solidarita a jedným súdnym rozhodnutím môže byť každý z nich zaviazaný na plnenie celého dlhu resp. záväzku, pričom vo výroku rozsudku súd vymedzil ich vzájomný vzťah, t. j. že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnia povinnosť druhého. V prípade, ak poškodený žaluje škodcu

a súčasne i poisťovateľa, pasívna solidarita nie je možná, pretože vo vzťahu navrhovateľa ku škodcovi a žalovanému poisťovateľovi ide o dva rozdielne nároky. Zatiaľ čo nárok navrhovateľa voči škodcovi je nárokom na náhradu škody, nárok navrhovateľa na výplatu poistného plnenia uplatnený voči žalovanému poisťovateľovi je originárnym nárokom na plnenie založeným osobitným právnym predpisom.

Odporcov v 1/ a 2/rade súd zaviazal každého zaplatiť do učtárne tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 2.910 eur podľa položky 7b písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov (3% z výšky priznanej nemajetkovej ujmy), keď navrhovatelia v 2/ až 9/rade boli v tomto konaní oslobodení od platenia súdnych poplatkov v zmysle §-u 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a dodatkov s tým, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnia povinnosť druhého.

O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.